

VELDGEWAS

**Blaad veur en euver
Oos Limburgse Taal**

Naojaor 2026

in deze nómmer vaan

Veldgewas

**Kupershooch, column
van Wim Kuipers
(blz. 4)**

**SesieL: Sjriever euer
sjriever in en euer 't
Limburgs (blz. 10-11)**

**'Wie me get zaet'
bepaolt de beteikenis
(blz. 6)**

Poëzie vaanaof pagina 14: John Hertogh - Zitterd (14) * Phil Schaeken - Zitterd (15) * toos - Postert (16) * Wim Heijmans - Kirchroa (17) * Godelieve van Gemen - Baolder (18-19) * Wim Kallen - Mestreech (20) * Hanneke Post - Zitterd (21) * Antoon Brouns - Klumme (22-23) * Bjorn Knoops - Midde-Limburg (24) * Mien Wijnhoven - Zaerum (25) * Annemarie Gulikers - Wittem (26) * Jacques Aussems - Baek (27) * Wiel Knubben - Valkeberg (28) * Francois Cremers - Zitterd (29) * Jan Coenen - Nuujstadt (30).

*** E gediech vertaole in 't Limburgs (blz 7-9)**

*** Limburgse grammatica door Els Diederens (blz. 12)**

Wat is loos?

*** Ger Bertholet wint Veldeke Oeuvrepries (blz. 5)**

*** Veldeke Mestreech organiseert Kaffeeekwis (blz. 5)**

De lèste Veldgewas?

Laote veer mer meteen mèt de deur in hoes valle: Veldgewas in zienen huidege vörm geit verdwijne. Nao deze september-nómmer versjijnt begin december nog eine kier Veldgewas zoe wie geer dee de aofgeloupe 15 jaor hōb liere kinne: es 'n verzameling vaan gediechte en korte verhaole die door ederein dee in de Limburgse taol sjrijf kinne weure ingedeend.

De redactie moot erkinne tot d'n animo um tekste op te sjikke in de loup vaan al die jaore neet is touwgenome. Veer hōbbe de frequentie vaan oetgaof al trōkgebrach vaan 10 kier per jaor nao tot eine kier per kwartaol. Meh daan nog kos 't ederskier mie meujte um de kolomme vaan eus digitaal magazine te vōlle.

Veer wēlle neet wachte tot de struim gans is opgedruug en zētte noe in december 'ne stevege punt achter dees oetgaof. Wee ziech gerope veult kint nog eine kier zien literair productie nao Veldgewas opsjikke en desnoeds make veer vaan dee lèste nómmer 'nen extra dikke. De redactie deit dat mèt pijn in 't hart meh moot ouch ierlek touwgeve tot de gemiddelde leeftied vaan de lede (de mieste naodere de tachteg of zien dao al wied euver eweg) ouch 'n rol spāōlt.

Wie moot dat noe wijer mèt 't gesjreve Limburgs? Veldgewas waor ein vaan de wienegge podia boe Limburgstaolege sjrijvers hun tekste veur publicatie kwied kōste. De lèste jaore waor Veldgewas oondergebrach bij Veldeke Limburg en Veldeke moot 't daan ouch es 'n pliech zien um 't gesjreve Limburgs in iere te hawwe en te bevordere.

Dat zal in ierste instantie gebāōre door op de website ruimte te make veur 'n nui formuul vaan Veldgewas. Oonder de naom Veldeke-Veldgewas zalle op de website - zoonder vaste regelmaat meh wel regelmaoteg - Limburgstaolege tekste weure gepubliceerd en wijer verspreid via Nuutsbreve en sociaal media. De naodrōk zal daobij mie op d'n inhaajd koume te ligke en minder op d'n opmaak en de vōrmgeving.

Dat beteikent tot ederein nog ummertouw gediechte en verhaole kint opsjikke die door Veldeke herkinbaar es de rubriek Veldeke-Veldgewas op de website weure geplaots. Wim Kuipers heet al aongekōndeg tot heer zien vaste columns Kupershook en SesieL zal blieve sjrieve, en mesjiens zelfs wel dēkser es eine kier per kwartaol. Wee op de huugde wēlt blieve vaan de publicaties vaan de rubriek Veldeke-Veldgewas, kint dat doen door Veldeke te volge op Facebook of Instagram, of door in de Veldeke Nuutsbreve te kieke.

Meh zoe wied is 't nog neet. Geer kint iers nog genete vaan de artikele, gediechte en verhaole in deze Naojaorsnómmer vaan 2026. En in december make veer nao 15 jaor vrouwen deens nog 'ne sjoene nómmer es aofsjeid. Laot uuch nog eine kier extra inspirere um eur diechaojer aon te spreke en laot us nog ins zien wie sjoen de Limburgse taol in al zien diversiteit kint zien. Daan zēgke veer straks mèt e gerōs hart: amen.

De redactie

Kupershook

Wie 't wiejer mó't

Gojendaag. Giester (Remunjs) veerde me vreuger Maria Gebaore. Boer zej dien kaore, keem dao dan automatisch achteraan. D'n ougs woor binne, me zoog de berm (miete in 't zuje) sjtols in 't veldj sjtaon.

Mae ouch doe goof 't dökke waers waer. Wen v'r (die van Neel) d'n ierste zónjig van september mit de percessie nao de Kepel gónge, sjtónge d'r op d'n Dónderberg waal ins huip haver mit eine prachtige greune kop haor. Zoe zoog ich det: de haver woor door alle raengel in de sjob gaon wasse.

Ich zeen die nag sjtaon aan d'n euverkantj van de baek, de volle schoven, gans verroepzak, maar doe mij in den oogst geloven, geit d'n dichter wiejer, waarvoor ik dien.

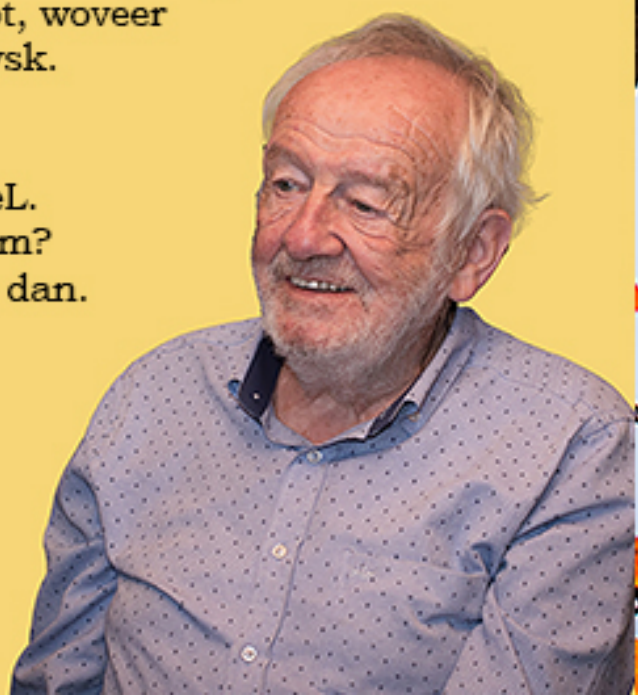
Bön ich detdaen ik? D'n ougs van mien Veldgewas is onneet ummer top. En noe geit det onnag verangere.

Wie waat wiene is nag neet dudelik, mae Veldgewas blief. De Kupershook ouch; dae geit waal get anders waere. Laot ich ei lank verhaol zoe biejeingriepe (det kan toch neet, waat dinkt geer?): Oos Taal is polletiek gewaore.

Det verhaol kump zeker nag. Al of neet in sjtökskes. Gein taalsjtökskes, die zien veur SesieL. Nae: sjtöksjes euver 't aanzien van Oos Taal, wie 't wiejer mó't, woveer hogerop wille wies 't nivo van 't Frysk. En de digitalisering.

Dao sjteit nag get euver in de SesieL. Neet zoe positief veur AI. Veur waem? Jan van de Vaem, zag mien moder dan.

Wim Kuipers

Ger Bertholet, alias Ger Bataille, wint Veldeke Oeuvrepries

Nao 't verzamele van feite en deskundig beraod van de door Käänklike Veldeke Limburg samegesjtelde jury (Ivo Rosbeek, Cyriel Achten, Chantal van Zundert en veurzitter René Haustermanns), is me pes 't besjloet genomme de Oeuvre-pries 2026 oet te reike aan emes dae zien sjpaore haet verdeind bënne de Limburgstalige muziekcultuur.

Es veurvechter van het behoud van de Limburgstalige meziek haet Ger Bertholet de toon gezat veur 't behoud én het gebroek van auw opnames van dialekartieste, die verborge zoute in het oud ROZ-archief. Mit zien Batailles Carnavallade maakde hae Limburgse muziekgeschiedenis heurbaar. Ouch de leidjes van Troubadour Herman Veugelers zeen door Ger deskundig verzameld en biejein gebrach in ein bouk.

Veldeke Mestreech organiseert 'ne Kaffeekwis

Op vrijdag 2 oktober aonstaond organiseert de Veldeke Krink Mestreech weer 'ne Kaffeekwis, boebij ederein ziene kinnes vaan Mestreech en de Mestreechter taol kint toetse aon de hand vaan gemekeleke en minder gemekeleke vraoge.

De kwis vint plaots in de Sterzaol aon de Breistraot en begint um 20.00 oor. Insjrieve kint via de website van Veldeke Mestreech (www.veldekemestreech.nl).

Deilnumme kint ouch es gróp, dee nao eige kääs maag weure samegestèld: es familie, pa/ma, zoon/dochter, kleinkeend of mèt vrund, collega's, naobers (max. 6 persoene in eine gróp) en me is verzekerd vaan 'nen aovend plezeer, gezèllegheid en e bitsje competitie.

‘Wie me get zaet’

Sjloek

’t Is gans normaal dat jeker dörp of gehuch zien eige wuuerd hat. Me versjteit zich èvvel waal mit anger dörper. In jeker taal of diejalek kump ’t vuuer dat t’r ei woeërd is dat op dezelfde meneer wuuert gesjrieëve, mèh get völliig angisj kint beteikene. In sómmege tale, zoeëwie ’t Sjienees kump dao nog ins bie wie me ’t woeërd oetsjprik (de toeën).

Dat is in Limburg (óngel ’t sjmaalste sjtök) genaw e-zoeë! Op Klumme geuf ’t e woeërd woeë ’t oetmak wie me ’t oetsjprik om te weite wat gemènd is. ’t Geit óm ’t woeërd sjloek, dat driej kieër get angisj kint beteikene. Hie ónge gao ich dat woeërd in e klein ver-häölke benotse óm dat te verdütsje.

In d’r zoeëmerdaag kint ’t semlich werm waere. Dan kint me zich e ieske aete. D’r doeësj lösje dat èvvel neet. Da wieër ènne sjloek water baeter. Óm aaf te keule sjteit vuuer de kinger e bütje vaerdig. Dat mót mit water waere gevöld en dao hat me ènne sjloek vuuer nuuedig. Zit me es kind dao-i dan kump de oma hieël dèk ouch nog aa mit sjloek. Dan is ’t ieësj richtig kèrmes!

Oetlègk:

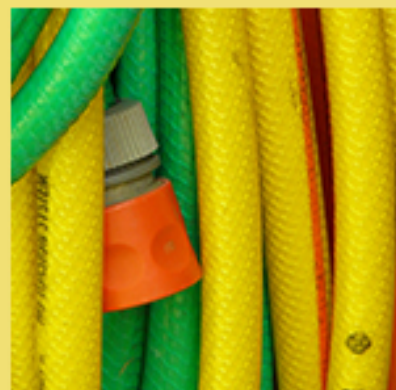
’t Ieësjte sjloek (sjtoeëttoeën) is in ’t Hollisj slok

’t Twieëde sjloek (sjleiptoeën) is in ’t Hollisj tuinslang

’t Driejde sjloek (sjtoeëttoeën) is in ’t Hollisj snoep

Sjoeën toch? Mich hoof geine te zègke wie riek ós taal is!

Antoon Brouns, Klumme

E gediech vertaole?

Veer kriege bij Veldgewas dèkser Limburgse vertaolinge touwgesjik vaan gediechte oet ander taole, miestal Ingels, Duits of Frans en noe zelfs eint in 't Italiaons. En 't zien neet de minste diechters die veur de Limburgse kaar weure gespanne, vaan Shakespeare tot Rilke en Dante Aleghieri. Binne de redactie vaan Veldgewas oontsteit daan ummertouw de discussie boebij 't kamp vaan "Wat mote veer heimèt?" tegeneuver dat vaan "Boeveur neet? steit.

De vraog is daan: heet 't zin vröchte oet de wereldliteratuur te vertaole in ein vaan de Limburgse dialekte? Noe zien veer neet vaan de club die beweert tot de Limburgse taol te wieneg wäörd zouw hōbbe um die literatuur nao behure te vertaole. Wäörd genóg en es veer get tekort koume daan verzinne veer wel get nuits; in eder taol weure aon de loupande band nui wäörd bedach en touwgevoog en eder taol heet zien bepèrkinge. Veurwat zouwe veer eus Limburgs neet mage toetse aon 't bèste wat de literatuur te beeje heet?

Daan nog kint me ziech aofvraoge wat 't nōt vaan zoe'n vertaoling is, wee zit dao-op te wachte? Meh nog aofgezeen vaan 't plezeer wat 't gief um mèt dien taol te speule, um binne 't idioom wat diech 't mies vertrouwd is te zeuke nao oplossinge en nuances veur wat in 't origineel zoe sjoen onder wäörd is gebrach. Daoneve is vertaole ouch 'n meneer um diech 'ne vreempden teks mie eige te make, korter bij dien geveules en gedachte te bringe en zoe e stökske verwèrking tot stand te bringe. Esof dat niks is.

In deze nómmer vaan Veldgewas prizzentere veer uuch twee veurbeelde vaan zoe'n vertaolinge. Eint vaan John Bovendeert oet Heële dee bekind is um zie vertaolinge vaan Shakespeare meh noe e Liebeslied vaan Rainer Maria Rilke oet 't Duits vertaolde nao 't Heëlesj. En op de twiede plaots 'n vertaoling vaan e veers oet La Divina Comedia vaan Dante Alighieri wat door Antoon Brouns oet 't Italiaons in 't dialek vaan Klumme is umgezat. En ze geve allebei nog 'n korte touwliechting bij hun vertaoling.

En tot 't neet allein Hoegstaonde literatuur is die in aonmèrking kump veur 'n vertaoling in 't Limburgs bliek wijerop in deze Veldgewas boe 'n Zittesje vertaoling steit vaan 't leedsje "Het Dorp" boemèt Wim Sonneveld furore maakde en dee had 't weer vertaold oet 't Frans. Zangkoer Si-Tard zörgde veur de Limburgse vertaoling. ►

Een gedicht vertalen

Door John Bovendeert, Heële

Ja, een gedicht vertalen zonder het oorspronkelijke aan te tasten? Dat is zo goed als onmogelijk. Zeker als je een gedicht geschreven in een 'grote, rijk gevulde taal', bijvoorbeeld de Duitse taal, wil omzetten naar een dialect uit Limburg, dat minder rijk gevuld is en schriftelijk weinig gebezigd wordt.

De vertaler beschikt soms niet over gelijkwaardige woorden om rijm, klank, inhoud en ritme tot zijn recht te laten komen. De vertaler moet noodgedwongen concessies doen. Zo kan zelfs de bedoeling van het gedicht in het gedrang komen.

Het is dan ook voor de vertaler vaak ploeteren om tóch zo dicht mogelijk in de buurt te blijven van het oorspronkelijke en tegelijk een kwalitatief goed dialectgedicht neer te zetten. Neem als voorbeeld het onderstaand gedicht van Rilke en mijn Heëlesje vertaling ervan:

Liebeslied Rainer Maria Rilke (1875-1926)

Wie soll ich meine Seele halten, daß
sie nicht an Deine rührt? Wie soll ich sie
hinheben über dich zu andern Dingen?
Ach gerne möchte ich sie bei irgendwas
Verlorenem im Dunkel unterbringen
an einer fremden stillen Stelle, die
nicht weiterschwingt, wenn deine Tiefen schwingen.

Doch alles, was uns anrührt, dich und mich,
nimmt uns zusammen wie ein Bogenstrich,
der aus zwei Saiten eine Stimme zieht.
Auf welches Instrument sind wir gespannt?
Und welcher Geiger hat uns in der Hand?
O süßes Lied.

Heëlesje vertaling

Wie kan ich 't deepste i mich trui blieve en
doabei dieng zieël neet rake? En wie kan ich
't uëver dich hin heëve noa get angersj?
Lever wil ich 't tussje alderlei
voedgerakdes in d'r duuster neerlegke
óp ing óngekind sjtille plaatsj woa nieks zich reurt
went dieng reursels deep zich verklanke.

Meh alles, wat ós bereurt, dich en mich,
bingt ós aanee zoewie d'r sjtrieksjtek
deë oet twieë sjnoare inne toeën verklankt.
Óp wat vuur insjtrument zint vier gesjpanne?
Weë is deë violís, weë hilt ós i gen heng?
O milledie zoeë leeflik.

Dantes Divina Comedia

Door Antoon Brouns, Klumme

Wae kint 't neet, Dantes Divina Comedia, gesjrieëve in 't ieësjte vieëdel van d'r vieërtieënde ieëw (1307-1321)? E piezzel sjtöksjke dao-oet (Inferno 1, 1-12) hōb ich ómgezat nao 't Klummisj. Jūs wie Dante Alighieri benots ich 't Terza rima, e gedich dat besjteit oet drier sjtrofes mit e vas reim, ABA, BCB, CDC, DED...

Inferno 1, 1-12

Nel mezzo del cammin di nostra vita (A)
mi ritrovai per una selva oscura (B)
ché la diritta via era smarrita. (A)
Ahi quanto a dir qual era è cosa dura (B)
esta selva selvaggia e aspra e forte (C)
che nel pensier rinova la paura! (B)
Tant'è amara che poco è più morte (C)
ma per trattar del ben ch'i' vi trovai, (D)
dirò de l'altre cose ch'i' v'ho scorte. (C)
Io non so ben ridir com'i' v'intrai, (D)
tant'era pien di sonno a quel punto (E)
che la verace via abbandonai. (D)

Hèl 1, 1-12

Hawverwaeg mien reis in 't laeve (A)
leep ich in ènne duustere bōsj (B)
't Richtige paad woeërt mich neet gegaeve (A)
Ich voeëlt mich wie 'n bengkelige mōsj (B)
in dizze wille bōsj vol rierengk en sjtōb (C)
Floep bekroeëp mich wie ènne krungelende wōsj (B)
Vertoefeld loog ich wie doeëd in de grōb (C)
Meh get goods waor d'r ouch tōssje die buim (D)
dat ich 't ouch dao-ueever hōb (C)
Al kump 't mich vuuer wie ènne akelige druim (D)
dat ich dao terech bin kōmme (E)
mich mit leet veure mit ènne sjlechte sjtruim (D)

SesieL

Sjrieve euver sjrieve in/euver 't Limburgs

Homerisch

Ouch zoe blie gewaes mit de verhaole euver daen Homerische zomer? Ich waal. Noe mót ich veurzichtig waere euver 't woveur ich blie woor..

- Nou, ich bön benuujd. Woveur woors dich...?

Wiel ze zoe ónneuzel wore, die verhaole in de gezet. Of neum det ópgeliërd, dan zitte v'r dao óngeliërd taengeneuver. 't Hanjelde zich euver iconische records, 't naatste zjweithumme oets, terreskes laeg es de sónjisse homes, heiter es de Sahara in september. Naord-Afrika in de binnesjtaej.

- En meug det neet?

Zeker waal. De zomer aevel dae baeter luuj jaorelank góngze zeuke, woor noe eine ramp. Records, jederen daag nuuj siefers, code gael, verbós-brandje dere. En waat ich noets gedach kós hóbbe: 'Het schap bouwt aan een soort escalatieladder die maatregelen koppelt aan een bepaalde hoeveelheid neerslagtekort.' Gaon v'r zoëget in 't Limburgs sjrieve wen deil III binne is?

- Mae waat wils dich?

Ich dink det de meiste verhaole aan de computer gesjreve zien.

- Ich vroeg waats doe wóls.

Wóls? Vreuger?

- Twie jaor geleje.

Ei gedrök blaad euver Oos Taal en Limburg, det zös maol sjaors versjient.

- Enne?

Hiel verhaol. 't Hoes veur 't Limburgs vreug allewiel jederein dae Limburgs zaet te sjpraeke, zoevööl meugelik sjoen Limburgse wäörd in te sjikke. Die waere dan opgesjlage door eine nuje man van Maastricht University. Sjiekerdesjiek. Ich vroeg waat daomit gebäörde. Heurde nieks. Nag ins gemaild. Doe waerde ich boetegesjmete. Ich hauw dao gaaroet nieks te zeuke.

Ouch de Limbörgse Academie is doonde wäörd te zeumere. Zeumere? De vöörzitter wilt d'r dartig miljoen biejeinbreinge, verklapde hae eine van de gezet. Wen hae dao teen jaor euver duit, dan zól det biejnao 8300 wäörd sjtaags zien. ►

Sjtaags? Besjteit det waord waal? Ich kan vääi verzinne...

Sjatte Pie gevraag. Dae bleek sjlech in teksverklaore. Zuug: Het woord sjtaags (ook wel gespeld als staags) is een Limburgs dialectwoord dat voortdurend, aan één stuk door, telkens of alsmaar betekent. Het is direct verwant, geit Pie wiejer, aan het Nederlandse woord gestadig (denk aan de uitdrukking "de voortgang vordert gestaag"). Ich begós te twiefele. Gestaag? Inins kump Pie mit get van mich, oet Platbook nómmer veer: 'Sjtaags teveure en nag ins in de zomer zoeve 20.000 toerfitters langs dezelfde buim, euver dezelfde cols'.

Ich vraag mich wiejer aaf waat mit die ingesjikde wäärd gebäöre geit. Gans einfach: ze waere ge-di-gi-ta-li-zeierd (Zittersj). Sjient gein pien te doen. Bietje verdouwing. Sjiltj waal doezjende miele pepeer, ofwaal teen palenakkers, wie de miljeubewaeging de dor dennebus in Midde- en Naord-Limburg neump: die wore besjtump veur sjtiepe in de miene. Ze zien dus neet mie neudig.

• En noe?

Blief ich zitte mit get vraoge. Ouch de volgende: wore de teendoezjende, versjillende wäärd in 't WLD (Woordenboek van de Limburgse Dialecten) neet genóg? Dao is zeker vieftig jaor aan gewirk, door de universiteit van Numwaege, en later die van Lääve en Gent. Haet mier es ei miljoen gölje gekos. Vergaefs? Det zal toch neet waor zien... Allein al daoveur mó't Veldgewas wiejer gaon. En det gebäört. SesieL leut uch zeker neet in de sjteek.

Dank uch.

Wim Kuipers

SesieL

**Sjrieve euver sjrieve
in/euver 't Limburgs**

Wie-t geer wèt... Wats doe zaes...

Wie-t geer óngetwiefeld wèt, haet de Limburgse sjtreektaal 'ne eige grammatica, dae dèks gans versjillend ies mèt de oes umringende tale: Nederlands en Duutsj. Vääöl luuj lègke bie 't besjrieve van 't Limburgs de naodrök op de aafwiekende weurd (t.o.v. de sjtandaar்த்தaal en ander dialekte). Dat klop natuurluk, èvvel vergaet neet de eige grammatica, dae ies zeker zoa belangriek. In de besjrieving van 't dialek van Valkeberg en umgaeving kómme rónnd de twintig aafwiekende grammaticaal versjille aan de orde. Ein van die is de vervoeging van 't voegwoord en 't betrèkkelik veurnaamwoord.

Bie werkweurd zint v'r gewènd dat die vervoeg were naogelang d'n tied en de persoonsvorm in de zin. Èvvel in de Limburgse sjtreektaal gebeurt dat ouch nog bie 'n voegwoord en/of 'n betrèkkelik veurnaamwoord. Dat is ein typisch onderdeel van de eige grammatica (ter vergelijking: in 't Nederlands en in 't Duutsj gebeurt dat neet). Vääöl luuj vraoge ziech aaf woa die s of die t toch vandaan kump bie 't kalle van voegweurd en betrèkkelike veurnaamweurd in bepaalde zinne. Zaowie in d'n titel van dit artikel te zeen is. Veural bie 't sjrieve vèlt dat op. Umdat luuj dat neet kinne verklaore, laote ze die s of die t vervolges wegvalle. En dat gebeurt ummer miè jaomergenoege. 'n Typisch fenomeen dreig weg te valle.

Veurbeeld: 'Wie-t geer wèt zal kómmende waek 'n kónzaer plaats vinge in 't theater'. Woarum sjteit die t achter wie? Umdat veer die oetsjpreke. Zónder t zou 't neet klinke. 'Wie geer wèt' moet zin: 'Wiet geer wèt.' Ander veurbeeld: 'Wies doe wèts hóbbe v'r sjtraks friete op 't menu sjtaon'. Achter wie zègke en sjrieve veer s: Want: 'Wie (zonder s) doe wèts' klink vraem in oos oare. Dat plaatse van s en t neume veer congruentie.

Congruentie wilt zègke dat weurd of woordgroepe kènmerke van ander weurd of woordgroepe euvernumme. In 't geval van 't voegwoord en betrèkkelik veurnaamwoord nump 'n voegwoord of betrèkkelik veurnaamwoord 'n kènmerk euver van de persoonsvorm van 't werkwoord. Achter 'n voegwoord of betrèkkelik veurnaamwoord kump dan in de 2e pers. inkelvoud +s en bie be-laeftheidsvorm +t. Dat voegwoord of betrèkkelik veurnaamwoord krieg dus dezelfde vervoeging es de persoonsvorm in die zin. Dit gebeurt bie de voegweurd: dat, wat, ièr, of, ónderwiel, saer, terwiel, ónderwiel, toen, umdat, umtot, wae, wen, wie, zowie.

Els Diederens, Valkeberg

IN 'T BROONSGREUN EIKEHOUT...

Mèt gediechte en verhaole oet:

**Zitterd, Kirchroa, Baolder,
Postert, Mestreech, Valkeberg,
Baek, Klumme en Nuujstadt**

Eifeltrilogie

zónsopgank

de vale zon die sjuuf noe lansem*
tösje daker en wëndjmeules ómhoog
trèk sjmale sjtraepe van gael goud
in de nog nate dónkere sjtraot

de heuvels oppe achtergróndj
sjlaope vanmörge langer oet
de lauwe lóch ruuk lekker, werm
geef gouwe haop veur de nuje daag

't zónneleich liek noe nog zach
mer aansjtendig** genóg óm
de nuje daag vol te kleure

...

zónsopgank in de Eifel.

miene eifel

in 't hart van grawgruin heuvele
lik miene Eifel sjtil en wiede
de wëndj blees leidjes door zien bósje
sjtroumaaf de baek, klaor wie kristal

wiegers* blinke door de zón en
sjspeigele zich in blawwe lóch
ein landj van rotse én van sjpoke
en sjtilte sjspeelt de baas in 't dal

ein aeske** drènk 'n dröppel dauw
vanaaf ein frisj gevalle blaad
de sjaermoes*** kik sjeloes ómhoog
zuut wanjelaesj mit aoep món dj

...

miene eifel

wildj

't landjhotel lik tösje bósj en berg,
neit van die hoge of die sjpitse
mer rón dj gevómp, mysterieus
mit heuvels in de richtige maot
veur wanjelaesj wie veer dat zeen

...

mit akkerlandj en gans gruin weie
en baekskes naeve zómpe paedjes
gans toegegruid, mit däöre renj
mit deipe sjpaore van wijl verke
die raste tösje wuiste varens

John Hertogh, Zitterd

Gein dörp

Ich höb de foto's nog bewaard
t'awwesj hoes mit appelgaard
get bloume, eine doevesjlaag
t'laeve góng doe ziene gank
zaot dèkser boete op die bank
zag taege kènnisse dan: 'Daag!'

Dit is gein dörp, mer ech 'n sjtad
veer höbbe zoväöl sjoons gehad
de mert, wo t' sjtadhoes sjtóng te prónke
de kiosk, dae moosj eweg
dae sjtóng dao gaaroets toch neit sjlech
dao haet soms feesmeziek geklónke.

Refrein

**En langs de G'laenbaek dèks geloupe
zoug ich de hoog buim doe nog sjtaon
ich waar ein kèndj en koosj neit weite
dat dat veurgoud veurbie zou gaon.**

Veer zeen zo greutsj, Toon is van hie
Jo Aeres, Zefke Mols d'rbie
d'r woort ein beeld van hun gemaak
voetballesj koume oet ós sjtad
Sjeer Gruze, Dullens, ech, jao zat
hun sjeut op goal, t' waar dèks raak.

t' Kleesj verdween, ich weit nog goud
wie ich dao doe es leerling zout
die sjpeelplaatsj, aula, de kapel
dat alles is noe gaar neit mee
want emes kreeg ein nuut idee
t' woort ein groot Hilton hotel.

Refrein

De iPhone leidt ós ummer aaf
veer zeen d'r bienao aan versjlaaf
aan mailtjes, Facebook, dance-meziek
ach, me mót mit d'n tied jao mit
ouch went me waal èns get vergit
mer t' maak mich soms melancholiek.

Ich koch es kèndj, ich maak niks wies
veur teen cent nog ein lekker ies
sjpeelde versjtöpperke op stjraot
bóksjprènge, hinke, metske pik
'Doe bès 'm, ich höb dich getik !'
veer wóste mit ós tied waal raod.

Refrein

Ein bewirkde versie van t' leidje Het Dorp. Friso Wiegiersma sjreef de Nederlandse teks op de millodie ven t' Franse leidje La montagne, van Jean Ferrat. Wim Zonneveld vertolkde t' op ein sjmaakvolle maneier. Zangkoer Si-tard hertaalde d'n teks en Phil Schaecken vertaalde dae weer nao t' Zittesj, mit eine ietwat euverdreve knipoug nao t' verlede

VOS

ich eine lintjworm zaet de vos
ich versjöd gein oer,
veur mien part
make ze van miene lintjworm
weer gezèttevoer.
aafsjete?

god vergaef 't mich
wie vrech!

haopelik sjtaon ze sjtrak
veur döbbel-maord terech.

toch sjlumme vos
de braomele zeen mich zo leef
ein zomerideetje?
zeuk dich estebleef ein anger wc'tje

toos, postert

Zommerlóf

hits danst
sjting jluie
makadam sjweëft

hits druegt
basjt eëd
riest vore

bleer verlepsjd
valle oes
milchtseng
i zommerbusj

'ne trek wingt
ventileert
sjatterouw
ónweer sjtruuchelt
dondert sjleëg
bliksem sjpliest

reën druupt
dampt leëve

zommerlóf

*Wim Heijmans,
Kirchroa*

Zomerlucht

hitte danst
stenen gloeien
asfalt zweeft

hitte droogt
barst open
scheurt voegen

bladeren verwelken
vallen uit
melktanden
in zomerbos

een tocht waait
ventileert
schaduwrust
onweer struikelt
donder slagen
bliksem splijt

regen druppelt
dampt leven

zomer lucht

Triptiek Geluif, haop en leefde

Geluif

water vur einen doeëje
ut is wiej water drage
nao ein euversjtruimbde Maas

einen doêjen haan drief sônger wil
in den oêtloup van ein baek
diej klamp nag laeve beejt

witte vaere wölkskes
van miniscule iêskristalle
haoje efkes sjtil baove den haan
umermen um mit leêch
in zilverwit en bevraore blaw

ich bliêf in um gluive
in zien vaere diej glómme
in zien vigilant gekrei
in de wóngere van den Hemel

Haop

sestig jaor al hingk
naeve de keuketaofel
mit ein penaeske aan de moor
ein anzichkaart mit Poolhaas
en in siersjrif gesjreve wäörd:
Groeten van Tinus en Hond.
Pax Christi. Blijf blij en gezond

Tinus zal kómme
dinkelik sônger hóngk
Sjaak zellef is ummer nag
eine paezigge mageren haan
en einen echte Samaritaan

Sjaak, man, kóm de gaw
mien kat zit wiêd te hoeëg
in diejen baum dao!
rup den naober um
ziede wel? ►

de klum nao baove toe
traej vur traej op ein leier
van sjterk aleminium
besjtaond oêt twieë deil
vutje vur vutje

kóm mer miemke, miem miem miem
hoeëger klump de kat nag
ónger oêt de deepste
huurt Sjaak zienen naober

“Da’s ’t naodeil van die dinge van die van die klauwe,
die staon feitelik fout um umlaag te klimme...
kiekde uut...!”

Einen echo van flewiel sjmiespelt
eine Poema sjpint in zien oeër
dao lek ein nate tóng zien gezich
bleik aomp hae zaoch nag

van wieêdeweg rup Tinus get

Leefde

“Wiej sjmaak eine Walleves?”
sjreef ze nao eure zoon
dae dao van hei ge-aete

zeej vroôg det umdet ze heel van eure zoon dae
dao werkde wao Wallevesse woêne

Dao kwaam noeëts ein antwaord
hae woende noow in eine Walleves
dao waar plaats genóg vur um

Zeej zóng vur um
euer alles wao hae van heel
auch euer Jonas in de Wallevis

*Godelieve van Gemen
Baolder, zomer 2026*

Godelieve heet d’n
teks vaan dit ge-
diech ouch zelf
ingesproke. Geer kint
dat beluustere door
hei te klikke

Gewoen gelök in 't kloester én deboete

'Iech vertrèk nao 't boeteland.'

'ne Vrund had in 'n annonce 'n hoes mèt 'ne groeten hoof gezeen in Normandië. Heer waor vol devaan: 'Iech gaon dat hoes koupe.' Mèt z'n twiekès góng veer op paad, want 'n hoes mooste wel zien, ietotste 't köps. Veer hadde tied en spraoke aof um via 'nen umweeg nao Normandië te reize. Deen umweeg góng via Saint-Benoît-sur-Loire. 't Kloester vaan dit dörp is bekind um zien iewe-aw cryp mèt rillekwieje vaan Sint-Benedictus. Veer zouwe dao drei nachte blieve en mètlevè op 't ritme vaan 't kloester. Dat beteikende prizzent zien bij de mèsse door d'n daag en in d'n aovend en mètete mèt wat de pot sjaf aon de gastetaofel. 't Zès kier beie op 'nen daag waor neet verpliech en zoe beide en zóng veer e stök minder es de broeders. 't Aovendete waor 'nen invojdege maoltied. Door de broeders in recordtempo genote. Zie waore binne zeve minute klaor mèt ete en naotot zie d'n aofwas op 'n centraol plaots hadde neergezat, verdwene ze achter 'n deur in 'n ruimte, boe veer neet gewins waore.

Aon de gastetaofel woort door eus twelwe mèt stèl stumme gesproke. Boete veur de deur hadde veer levetege gesprekke, veur sommege deilnummers mèt e sigrètsje in de hand. Veer lete veur de kèrk God ze water euver God z'nen akker loupe en praotde euver vaanal en nog get. 't Dörp zelf waor um d'n hook en dao laog e sjiek terras aon d'n doorgaonde weeg. De Loire waor kortbij en nuujde oet tot wandeltochte langs 't over nao Germiny-des-Prés. Dat dörp had 'n hiel bezunder kapel. Dao lepe toeriste rond, die al gaw e familierestaurant ingóng veur 'ne lunch mèt typische streekgerechte. Veer ouch. 't Leve waor good binne 't kloester én boete de kloestermör.

Meh veer waore toch op weeg nao Normandië? Veer vertrokke de veerden daag. Nao 'n röstige rit, mèt op 't lèste oor allein netuur en weie roontelum us, bereikde veer 't droumhoes. 't Laog hoonderd meter eweg vaan de veldweeg. De veugel flötde, 't waor dao muiskestèl. De sleutel laog onder 'ne blommepot en veer kaome mekelek 't good onderhawwe hoes binne, wat al 'n tedsje oonbewoend waor. 't Veulde kaajd aon, meh hei waor e werm plekske vaan te make. 't Bijbehurend weike waor inclusief 'ne vijver, veur 'nen echte netuurduuk.

Veur e paar daog stèlde in e kloester maakste 'n bewösde kääs. De depe stèlde vaan 't Frans land, wied eweg vaan ALLES, waor 'n te groete oetdaging. Miene vrund mèt emigratieplanne koos oetindelek veur 'n appartemint in Ransdaal in e boerehääfke. Tösse de twie wereldstei Heële en Mestreech in. Dao is heer gelökkeg.

Gesjreve door Wim Kallen en later euvergezat in 't Mestreechs door Yuri Michielsen'

sjtil

mesjien
gans mesjien
zous'te zo aaf en toe
geweun èns aevekes
sjtil kènne sjtaon
bie emes angesj zien laeve
hun vreugde
hun bliedsjap
mer ouch hun verdreit
hun ónzichbare pien
de traon achter hunne lach
daes'te niet zomaar ummer zuus
mesjien
gans mesjien
zous'te dan de luuj zeen
geweun, zo wie ze zeen

Hanneke Post, Zitterd

Aw leefde

Ze woeënde op 't dörp neet wiet van-eij en voeëlte al angerhawf jaor get vuuer-eij. Het waor jüs 16 en hae 17. Dat mit-eij gao waor doedertied neet mieë wie hendje vashawte, zich puuene en sóms get friemele. Dao bloof 't ouch bie want hae góng sjtudere in 'n sjtad die baw 200 km van 't dörp aaf loog.

Op d'r daag vuuer hae zow vertrèkke góngze ze wandele. 't Waor ènne sjoeëne zoeëmer gewae en ze hawwe zich vööl gezieë. Lantsem waor 't friemele ouch e kletsjke mieë woeërde. Ze zatte zich op 'n bangk en puuende zich. Het haw 'n bloes aa die uuever zien brook hóng. Zien hand góng ónger de bloes en kreeëp nao baove. Dao kaom zien hand neet aa, want 't hool häöm taeg. 'Wat is t'r, Els, woeë-óm hilse mich taeg, angisj woolse 't toch zelf ouch?'

'Wie zal ich 't dich zègke, Bert. Eigelijk geit 't neet óm dich want ich gaef ech óm dich, meh ich zieë 't neet zitte das doe voet geis en 200 km hie vandaan bis. Vieër höbbe 't waal druuever gat en dat v'r ós vööl zowwe sjrieve, meh dat geit neet wèrke. Ouch sjpieëlt dat ich pas 16 bin en mich nog neet wil binge. Doe bis ènne leuke jóng en wentse in de buurt hejs blieve woeëne hejje vieër kinne zieë of 't tössje ós twieë ech get geuf, meh mit 200 km van-eij geit dat neet lökke.'

Hae kieëk häöm aa, zoog de traone in zien ouge en sjlikde, meh 't haw geliek. Ze pakde zich nog ins good vas es of ze zich noeëts mieë wole loslate en puuende zich.

Vieftig jaore versjtrieëke. Hae haw zien sjtúdie afgemak, waor getrowd, haw kinger krieëge, gewèrk vuuer minnig bedrief, ouch in 't boeteland en de drier kinger waore 't hoes oet. Twieë jaor gelijje waor hae mit pensiejoeën gange en e hawf jaor gelijje waor häöm de vrow gesjtorve. Dao haw hae vööl leid va en vööl mujte óm zienne drieën te vinge. De kinger zoge dat ouch en zagte taeg häöm dat hae get mieë de duuer oet moos. Blief neet binne plekke, gangk ins 'n waek of zoeë örges haer. ►

'Doe höbs ós ummer zoeë vööl vertèld uuever wie se jóngk waosj in Vaeke in Zuid-Limburg,' zag zien dochter, 'gangk ins 'n paar daag nao 'n B&B in Vaeke of dao in de buurt. Probeer wèr te geneete van 't laeve, trük te vinge wasse kwiet waosj. Dat zow de mam ouch gewólt höbbe.'

Neet wiet van Vaeke, in Dalem, haw hae 'n B&B vónge. D'r ieësjte daag haw hae in de sjtrieëk rónidgevare óm d'r ruuek wèr op te sjnoeve en 't landsjap op zich in te late wèrke. Op d'r twieëde daag leet hae d'r auto sjtao en góng wandele, mit 'n patsj op d'r bölles want de haore op ziene kop meuste mit e vergroeëtglas zeuke. Aan 't get langer wandele moos hae wènnene en nao e türke sjtoke häöm de kuute. Bie e bösjke zoog hae 'n bangk. Mich aeve gao zètte, dach hae.

De zón sjieën häöm rech in de ouge en drum zat hae zich ènne zónnebril op. Oet d'r rögkzak pakde hae zich e flesjke óm get te dringke. Daonao zat hae zich get achteruvver, doog de ouge toew en doezelde voet. De sjtum van e klein maedje waor vlakbie. Hae doog zien ouge aoep en moos aeve aan 't leech wènnene. 'Kiek, oma, dao zit ènne menieër op ós bangk.' Op 't paad sjtinge 'n awwer vrow en e maekte mit de fietse in de hand. 'Dae menieër zal 't neet erg vinge es vieër ós ouch op de bangk zatte, die is breid genug.'

D'r Bert versjaof óm plaatsj te make. 'Kom d'r maer bie,' zag hae. 't Maedje zat zich tóssje häöm en zien oma. 'Vingse 't good dat ich op uch bangk zit,' vroeg hae lachend aan 't maedje. De oma lachde ouch. 'Het dingk dat 't ós bangk is umdat v'r hie dèkser kómme en ós dan ummer aeve hie-op zètte. Dees bangk is vuuer mich mieë es bloos 'n bangk. Ze herinnert mich draa wie ich hie es maedje van 16 mit ènne jóng zoot en get besjlaot wat mie laeve wier bepaald hat. Wat hej d'r gebuuerd went ich 'n anger keus hej gemak?'

Ènne sjoever góng bie d'r Bert uuever d'r rögk. In ziene geis vloge vieftig jaor vuurbie wie pluuskes in de lóch. Hae doog ziene zónnebril aaf, kieëk de vrow ins good aa: 'Els?'

Blief nog eve

blief nog eve
noe 't leech verdwient
aan de randj van de nach
en de ierste stèrre
ós zwiege verstaon

Bjorn Knoops, Middel-Limburgs

Leefsten

As 't aafgeloeëpen is met mich
- de merge, d'n aovend en al die dinge -
dan bliêf ik tóch nag kort beej oow
en vraog de liêster vort
vör oow te
zinge

Mien Wijnhoven, Zaerum

Annemarie Gulikers, Wittem/Zitterd, Zwentibolddichter 2023 - 2027

Ik schrijf dit in t 'Hollesj', gaat me toch net wat sneller af...

Het gedicht voor Veldeke in mijn dialect behoeft wel een toelichting. Als Zuid-Limburs maedje, spreek ik een ander dialect dan 't Zittesj. Daar kwam ik al snel achter nadat ik hier in Sittard mijn intrek had genomen. Ik ging naar de markt en zei bij de marktkraam: "Ich how gaer a dóske elbere". Een vragende blik, en na een vergeefse herhaling heb ik de doosjes aardbeien maar aangewezen.

Dat was 't begin van aanpassing van mijn oorspronkelijk Zuidelijk Witemms dialect, uit een streek waar per dorp al enorme verschillen kunnen zijn. In Wittem is 't "ich han", in Gulpen, 1,5 km verderop, is 't "Ich höb". En nu na 42 jaar Zitterd is mijn dialect enorm vermengd met 't Zittesj, hoewel ik me nog niet echt eigen voel met 't Zittesj. Als ik met mijn zus bel, ga ik automatisch en heel naturel over in ons onvervalste Witemms, toch gewoon Mien modertaal!

Dit gedicht "Zitterd" is in het Zuidelijk Witemms dialect geschreven. Ik merk wel dat ik niet gewend ben in het Limburgs te schrijven en ik denk dat er mogelijk menige onjuiste schrijfwijze in zal staan, ook al is 't mijn dialect; ik heb 't niet eerder geschreven.

Zitterd

Dao woe 't Heuvelland zich plowde en oetsjtrèkde
De Geul 't landsjap verseerde
De klokke loewde
Dao mogte mieng mèdjesjaore zich òntvauwe

Begin van de achsiger jaore Sittard gevonde
Leefde op 't ôsjte gezich
Durch de sjtad Zitterd mit aoep hart wärm ömärmt

Auwdheed in alle sjting, in de knöök, i gen aejd
De auw sjtad, 't sjtadspark, de baeke, de möle, de sjtadswalle
Anéégereide tied
Ze kalle och plat hej, waal andesj, effe wènnè

't Glooiend landsjap plowt och hej zieng verhale
Mich verbingend mit mienge besjtaonsgrond
Mieng welt va binne kleurriek getappeseerd
't Wieje va mieng ziël gedrage

Onder 't daak van dis sjtad
ving ich vööl was te es miensj neudig has
In d'r kal en in 't waeze
veul ich aevvel de rös van e dörp

D'r töan van de Petruskirk
es klinkend hart van dis sjtad
Va welke zie ich och in Zitterd aakäöm
Dit beeldmerk begroet mich al va wiët
Dieng mechtig loewe druug mie hemet
D'r töän teuënt mich woe ich hüer

Europeaan

Es Europeaan bin ich richtig blie,
Want zónger die grenze zin veer pas vrie;
De sjpraoke versjille, dat geuf geine noàd,
Dat lègk jao toch mer de boetekant bloàt.
Wat tèlt dat is wie veer ós daobie veule,
Bie ós, zègk mer, tössje Mesjtreech, Luuk en Keule.
D'n Euro es geld, dat vinge veer good,
Toch blif t'r get vringe in 't drielanderblood:
Veural bie 't aete zuut m'n de reije:
Zónger besjuut, frit en woorsj is neemes tevreije!

Jacques Aussems, Baek,

Heimwiè nao d'n gooien ouwen kingertied...

Avventoe druim iech begeisterd truuk
nao mien jongste jeug,
wie d'r nog gein vleeg- en riegetuug besjting,
wie me in alle rös en vrae doadgewoon gans gedöldig ziene en häöre gangk ging.

Dat deeg miech hiël vööl deug!
Dan zeen iech miech weer es kleine jong
aan de hand van den Hiër van de Geer,
es sjpoorweegbeambte de hiële waereld doorgereis,
door bosj en hei haer wandele en genete van de sjoan natuur!
Hae zag tege miech, wie veer sjtil bleve sjtoon veur e sumpel veldkruus:
"Miene leve jong, iech höb de ganse welt doorkruus,
van de ein nao de ander hoofsjtad gesjees!
Het waor waal en neet ein GROAT RÖSTELOAS FEES!

Nörges kaom iech tot rös,
van gein inkel treinreis,
al waor iech d'r nog zoa ziër op belös!
Iech verhong miech consjtant veur
't wieje reisavventuur...
Pas nao mien pensioan,
mèt ein kind aan de hand,
raakde iech neet langer in jachtend
en jagend vleeg- en riegetuug
euversjtuur...

Es iech dat van teveure geweite houw,
waor iech noats zoa wied weg gereis!
Gooie raad ies meistal peperduur!
Iech, pas ach jaore jongk, meh miene
laeftied wied veuroet, zag tege häöm:

"Soms motte veer ièrsj hiël vööl ziewaeg bewandele,
veur veer op os eindbesjtömming aankomme, miene leve Hiër van de Geer."
Hae keek mèt traone in de ouge zièsgelökkig op miech neer en zag:

"Danke, miene leve jong!
Noe lègk iech miech in alle rös d'r bie neer....."
Hae lag ziech tevraeje in 't greune graas en deeg de ouge toe...
en noats miè ope tot mien groot troasteloas verdreet!

Woar GELÖK doert dèks met hiël eve,
iech vergeet 't noats miè neet...

Eine sjoanere doad kos häöm neet zin euverkomme, meh iech bleef achter zonder mienen
geleefden "ingelbewaarder", den Hiër van Sjtand met zien hart van go(u)d!

Iech kreeg 't inins ies- en ieskoud...

Op zien graaf lag iech de sjoanste kerkhoofblomme,
huulde traone mèt tuute en vloekde daonao hartgrondig: "GODVERDÓMME!"
(God vergaewe 't miech, iech waor gewoon ontsjtèllend gieftig op Häöm, umdat 'r miech in
verbeelding mien einigstes houvas ontnaom!)

Worum houw 'r miech auch in Godsnaom miene béste vrund ontnomme?!

Sjlaop zach, Meniër van de Geer,
't deit nog ummer hiël erg ziër!

Wiel Knubben, Valkeberg aan de Geul.

Euver geldj

**euver geldj sjprik men neit
men haet 't of men haet 't neit
door ummer nao die rieke te kieke
kèns te dich neit verrieke**

**al die jachte aan de Côte-d'Azur
kèns te dich allein mer aan vergape
veur die rieke niks te duur
höbbbe 't geldj veur 't oprape**

**en dan die sjtrets-limozine
mit oppe sjoot ein sexi blondine
wie hawte die dat vol?
geldj sjpeelt dao gein rol**

Francois Cremers, Zitterd

De hööfkes oppe Nuujstadt

Oppe Nuujstadt tösje de hoenser groot en klein
Mit bluiende bloume zo bóntj en fein
Vindj m'n sjoon hööfkes vol gruinte en buim
Nog sjooner dan in de sjoonste druim

Paedjes krunkele zich door dit aardsparadies
Zangveugel fluite eder hun sjoonste eige wies
Van sjtreu en huij waere mit vööl iever nisjkes geboewd
Dat dao jóng veugel oet kòmmen weurt op vertroewd

De letste spiere paor sjtaon in 't veurjaor nog te priede
Van onge wit en baove gries alles zal mótte wieke
Dan zuut men wie stevige knoeste de sjöp vasgriepe
Kroet en mès ongergesjpit m'n heurt de sjöppesjteel piepe

Elk hööfke haet eine mistem mit ein sjöpke sjeif en sjael
't Ein sjoon gruun gevef, 't anger broen mit gael
Door de ruutjes sjient veurzichtig 't zunke nao benne
Oppe póotaerpel kenne ze aan 't leich langsam wenne

In riekens waere erte, rooj krote, sjla en unne geseijt
Op 't letst weurt van de paedjes 't graas kortgemeijd
Nao ein paar waeke priede de plaentjes in de lóch
Weurt mit auge en sjóffel nao 't kleinste kroet gezóch

De paosjhaas sjtruijt z'n bontje eier in 't rondj
Versjtop ze tösje 't gruun louf kort aan de gróntj
Redieskes, wiemerte en beunkes waere geplök
Kiek 'ns wie den ougs dit joar biezunjer is gelök

Laot hófkes nog lang besjtaon tösje hoenser en walle
Dat kan jonk en oud, erm en riek heel good bevalle
Deerbaar daenger höbbe veer oppe Nuujstadt genóg
Heel kortbie maer soms weurt 't waal gèt wiet gezóch

Jan Coenen, Nuujstadt

COLOFON

Veldgewas is e blaad
veur en euver Oos Taal,
de Limburgse taol. Veer
publicere gediechte en
verhaole in 't Limburgs
vaan sjrijvers oet de
ganse provincie en dao-
boete.

Redactie:

Wim Kuipers

Har Sniekers

Wim Kallen

Bèr Brounts

Vaste sjrijvers:

Phil Schaeken

John Hertogh

Godelieve van Gemen

Wim Heijmans

Toos Schoenmakers

Correspondentieadres:

veldgewas@veldeke.net

Fotografie:

Marina Nefkens,

Pixabay

Oos Taal

**Grameers sjat in kattenate sjölk geraap
tösse eier eikels neut en paere veur de verke
taal die wuult en poejak, al waat zjwaak is
ongergrundjs de wintjer door de lintje,
en versjteinde sjtaej nao boete bringk;
taal die zingk en zaet waat waor is,
nag neet klaor is veur Öpke Döpke
Kroekesjtöpke, taal die bäök en puunt
die sjpas en loestigs mit alaafs en buut
die op 't Belsj zich nao d'n Um sjuut,
die törf en kezel koempels kaole goof
veur verhaole bieje de sjtoof, die blog en twittert
mit de sjitter van det lank Moderlintj
Niers Zjwaam Jeker Keutelbaek naeve Vesder
Lesder aan waerse zöster Mozel binjt.**

Wim Kuipers, Neel

